

Mette Frederiksens tale ved undskyldningsarrangement for de grønlandske børn, som blev sendt til Danmark i 1951

Taler

Mette Frederiksen
Statsminister

Dato

9. marts 2022

Sted

Nationalmuseet

Kære alle sammen.

Hjertelig velkommen.

I dag er en særlig dag.

Jeg har set frem til den.

I dag skal vi ansigt til ansigt sætte ord på det svigt, som 22 grønlandske børn blev udsat for, for lang tid siden.

I seks, der sidder her foran mig.

Og 16 andre, som desværre ikke er her mere.

* * *

Til sommer er det 71 år siden, at I blev sat på et skib mod Danmark.

Mellem 4 og 9 år var I, da I måtte tage afsked med jeres familie og jeres land.

Det var en lang rejse, I blev sendt ud på. Og en fremmed verden, der mødte jer.

Alle børn har brug for og fortjener tryghed og stabilitet. Det var de to ting, man tog fra jer.

I blev gjort til hovedpersoner i et forsøg. Som skulle komme til at mærke mange af jer for livet.

Ingen spurgte jer, om I ville være med.

Ingen forberedte jer på det, der ventede.

* * *

I blev sendt bort fra jeres hjem og alt det, I kendte.

Og i stedet for at give jer noget. Så blev meget taget fra jer:

Jeres familier. Jeres sprog. Jeres rødder.

Og måske værst af alt: Den følelse af at høre til, som alle mennesker har brug for.

I har fortalt om følelsen af ensomhed. Af at være ”Palle alene i verden.”

Følelsen af at være anderledes. Drillerier og hån.

Oplevelsen af at stå uden for fællesskabet.

Flere af jer har også talt om splittelsen. Rodløsheden. Om ikke rigtigt at være grønlændere. Og ikke rigtigt være danskere.

I blev fremmede i jeres eget liv, i jeres eget land.

Det tab af familie. Af tilhørsforhold. Af identitet.

Det fortjener intet barn – intet menneske – at opleve.

Jeg forestiller mig, at der er spørgsmål, som har fulgt jer hele livet:

Hvorfor var det lige mig, der blev valgt?

Hvorfor gav min familie mig fra sig?

Hvorfor passede de voksne ikke bedre på mig?

Jeg kan ikke svare på de spørgsmål. Men jeg kan sige noget andet:

Det, I var udsat for, var forkert.

Det var umenneskeligt.

Og det var hjerteløst.

* * *

Ingen af os kan lave om på fortiden.

Vi kan ikke gøre alt det dårlige, der skete, godt igen.

Dertil har smerten været for stor.

Men vi kan forholde os til det. Vi kan tage ansvaret på os.

Og vi kan gøre det, der i mine øjne er det rigtige: Sige undskyld.

Jeg håber jeg, at I kan bruge dagen i dag til at sætte et punktum. Få løftet noget af smerten fra jeres skuldre.

I var en del af noget, som aldrig skulle have været sket.

Så kære Emil.

Kære Kristine.

Kære Eva.

Kære Helene.

Kære Gabriel.

Og kære Stine.

Jeres fortællinger har berørt os dybt.

Derfor siger Danmark i dag det eneste ord, der er det rigtige at sige:

Undskyld.

Til jer, der er med her i dag. Til jeres pårørende.

Og til de 16, der ulykkeligvis ikke længere er blandt os.

Undskyld for det, der blev gjort.

Undskyld for det, der ikke blev gjort.

Undskyld for alt det, der blev taget fra jer.

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Socialdemokratiet, Undskyldningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-tale-ved-undskyldningsarrangement-for-de-gronlandske-born-som-blev-sendt-til-danmark-i-1951>